

[Hagen Hagensen.]

når spørgsmålet så længe har været drøftet. Det konservative folkeparti har i sit arbejdsprogram i efteråret 1963 peget på ophævelse af sambeskatningen og indførelse af særbeskatning. Andre har også gjort det, og derfor havde vi ventet, at der kunne foretages noget under dette ligningslovsforslags behandling, men den høje regering foretager sig intet — den overvejer blot, også efter at den højtærede statsminister i 1. maj-talen bl. a. har nævnt, at nu skulle sambeskatningen ophæves. Man skulle synes, at der i bred enighed kunne være nået frem til en løsning på dette område i indeværende valgperiode, og at det ikke havde været nødvendigt at udskyde denne sag til at blive den første og største opgave — som den ærede socialdemokratiske ordfører sagde før — for det nye folketing.

Det er altså ikke sket. Det er regeringens skyld, og vi har den opfattelse, at den høje regering nok vil tale om spørgsmålet, men ikke handle. Befolkningen må derfor være i uvished om, hvorvidt regeringen og dens partier vil noget på dette område efter den 22. september i år.

Sammenfattende kan jeg vel have lov til om det, der er kommet ud af forhandlingerne om ligningslovsforslaget, at sige, at kun sjældent har så mange så længe arbejdet så meget for at nå så lidt.

Axel Sørensen: Til anden behandling af ligningslovsforslaget foreligger der 5 ændringsforslag, og jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene under nr. 1 og 5, som er stillet af den højtærede finansminister, og at man stemmer imod ændringsforslagene under nr. 2, 3 og 4.

Ændringsforslag nr. 1 tager sigte på at hindre en stigning i skattetilsvaret i tilfælde, hvor en gift mand afgår ved døden, og enken skal skatteansættes for den resterende del af skatteåret uden at kunne opnå hverken merindtægtsfradrag eller hustrufradrag. Vi kan anbefale, at man gennemfører denne ændring, der som sagt tager sigte på at lempe den forhøjelse, der ellers ville fremkomme i enkens skattetilsvær.

Ændringsforslag nr. 5 angår en forlængelse af tidsfristen for skatterådernes færdiggørelse og afslutning af deres arbejde

fra 31. august til udgangen af november. Det bemærkes, at finansministeren dog undtagelsesvis kan dispensere fra denne frist over for de ret store skattekrede. Det er rigtigt, som det er sagt, at efterhånden som skatterådernes arbejde er væsentligt øget på grund af den stærkt udvidede regnskabspligt, har reglen om, at skatterådene skulle tilendebringe deres arbejde inden udgangen af august måned i det år, hvori skatten ansættes, ikke kunnet overholdes. Det har derfor været nødvendigt at gennemføre den her foreslåede forlængelse på 3 måneder — men så skulle der også være mulighed for at afslutte arbejdet. Men det må jo også være sådan, at skatteyderen bør have ret til at få en eventuel skattesag bragt til afslutning, således at han kan nå at indbetale skatten inden kalenderårets udgang, således at han kan bringe den betalte skat til fradrag i selvangivelsen, der opgøres pr. 31. december. Jeg vil imidlertid gerne spørge den højtærede finansminister, hvordan hans stilling er i tilfælde, hvor han har givet dispensation og en skatteyder først efter kalenderårets afslutning får besked om en væsentlig skatteforhøjelse. Vil den pågældende da i januar måned, inden selvangivelsen udfyldes, ved at bringe dette skattetilsvær ud af verden, kunne opnå indrømmelse af ret til fradrag herfor?

Hvad angår ændringsforslagene under nr. 2, nr. 3 og nr. 4, anser mit parti ikke tidspunktet for at være inde til en ændring af de omhandlede fradrag, således som der her stilles forslag om. Vi har den opfattelse, at såfremt der efter folketingsvalget skulle ske en ændring, at f. eks. omsætningsafgiften flyttes fra engros- til detailledet, vil en forhøjelse af børnetilskuddet også være tilrådelig; og det samme gælder, hvis man ved en forenkling af de mange forskelligartede fradrag på selvangivelsen til næste år ønsker disse afløst af noget mere ensartet, som et større lønmodtagerfradrag vil betyde, og som vi mener det vil være rimeligt at indføre. Men der skal jo tid til disse undersøgelser og begrundelser, og tid kan man vist ikke sige der er, når folketinget har 6 arbejdsdage tilbage.

Det samme gælder hustrufradraget; her konstaterer man berettigelsen af et fradrag for medarbejdende hustruer i forskellige virksomheder såvel i by som på land.